

VLADIMIR COLIN

LEGENDELE
ȚĂRII LUI VAM

O MITOLOGIE A OMULUI

Prefață de Lucian Pricop

EDITURA CARTEX 2000

CUPRINS

<i>Un autor de succes și azi</i> (Lucian Pricop)	7
<i>Notă asupra ediției</i>	11
LEGENDELE ȚĂRII LUI VAM	
Lista personajelor principale ale legendelor	14
Cuvânt înainte	15
Șoarecele lui Ormag	17
(Prolog în cer)	
Omul cu inima arsă	21
1 – „ <i>Aspăpur Ormag ruc u Vam</i> “	21
2 – <i>Calea lacrimilor</i>	41
– Povestea strălucitorului Saian și-a preafrumoasei Mastara.....	50
Lua-cea-legată-la-ochi	82
1 – <i>Ura lui Ormag</i>	82
2 – <i>Întrecerea cu Ramal</i>	98
Inima lui Tarbit	113
1 – <i>Sfârșitul slăvitei cetăți</i>	113
2 – <i>Cumpăna lumii</i>	131
– Cum s-a născut Ormag	134
– Povestea uriașului Panca	158
Zâmbetul lui Vam	169
Postfață	185

UN AUTOR DE SUCCES ȘI AZI

Vladimir Colin (prenumele la naștere: Jean) s-a născut pe data de 1 mai 1921, la București și a murit pe 6 decembrie 1991. A urmat Liceul „Cantemir Vodă“, pe care l-a absolvit în 1944; după un an de cursuri la Facultatea de Litere a Universității din București (1944-1945), abandonează studiul „din pricina activității politice“. Activist al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist și redactor la Editura Comitetului Central al U.T.C. (1945-1946), lucrează ca redactor la Radio (1946-1947) și la *Revista literară* (1947-1948), secretar general de redacție la *Flacăra* (1948-1950) și redactor (din 1958) și secretar general de redacție (din 1970) la *Viața Românească*. În 1984, suferă un accident vascular cerebral, pierzându-și capacitatea de a scrie. Debutează în ziarul *Victoria*, cu poemul *Manifest* (1944), semnat Ștefan Colin. „Un prim și probabil ultim volum de poezii“: *27 poeme* (1947). Afirmat mai întâi ca autor de basme (*Basme*, 1953, pentru care i se decernează Premiul de Stat), apoi ca autor de literatură fantastică (*Pentagrama*, 1967; *Un pește invizibil*, 1970; *Imposibila oază*, 1984), Vladimir Colin excelează în *science fiction*, mai precis în *science fantasy*, fiind cel mai tradus peste hotare dintre scriitorii care ilustrează acest gen în România: volumul de povestiri *Viitorul al doilea* (1966), *Dinții lui Cronos* (1975), miniromanul *Babel* (1978) etc. Obține Premiul Asociației Scriitorilor din București pentru volumul *Capcanele timpului* (1972), care include și *Divertisment pentru vrăjitoare*; același premiu pentru romanul *Babel* (1978). Trei premii EUROCON, conferite la reuniunile Societății Europene de Science Fiction (SESF); Medalia de aur (1976) la

Poznan (Polonia); Premiul Europa pentru cel mai bun roman (1980) la Stresa (Italia), pentru *Babel* (1978); Marele Premiu la San Marino pentru întreaga operă (1989); Premiul Provincia di Trento, conferit de Universitatea din Padova (Italia), pentru creația în domeniul basmului (1980). A tradus din Jules Verne, André Gide, Gérard Klein ș.a.; este autorul unei antologii de *science fiction* francez contemporan (*Un pic de neant*, 1970); a fost, la rândul lui, tradus în numeroase limbi. Este foarte interesant destinul postum, postcomunist al prozei lui Colin, care se bucură și azi de același succes de public, dar și de o canonizare indiferentă față de impunerile autorităților vremii.

OPERA: 27 poeme, București, 1947; *Flăcări între cer și apă*, București, 1950; *Pânzele vremii*, București, 1951; *În spatele frontului*, București, 1951; *Cormoranul pleacă pe mare*, București, 1951; *Soarele răsare în Deltă*, București, 1951; *Basme*, București, 1953 (ed. II, 1955; ed. III, 1959; ed. IV, 1967; ed. V, revizuită de autor, 1979); *Nemaipomenita bătălie dintre Papură-Împărat și Pintilie*, București, 1953; *Toroiman*, basm popular prelucrat, București, 1954; *Problemele și drumurile basmului cult*, București, 1955; *Torpilelor roșu*, piesă în două acte, București, 1955; *Poveștile celor trei mincinoși*, București, 1956; *Zece povești pitice...*, București, 1957; *Basmele Omului*, București, 1958 (ed. II, 1962; ed. III, 1979; vol. *Basme*, ed. V); *Întoarcerea pescărușului*, București, 1959 (ed. II, 1961); *Legende de Țări lui Vam*. O mitologie a Omului, București, 1961 (ed. II, 1974; ed. III, 1986; *Legends from Vamland*, Iași, 2001); *A zecea lume*, București, 1964; *Viitorul al doilea*, București, 1966 (ed. II, revizuită, 1975, în vol. *Dinții lui Cronos*); *Povestea scrisului*. Enciclopedie ilustrată pentru copii și tineret, București, 1966; *Pentagrama*, București, 1967 (*Le pentagramme*, Bruxelles, 1972); *Dincolo de zidul de neon*, București, 1968; *Un pește invizibil și 20 de povestiri fantastice*, București, 1970; *Povești de buzunar*, București, 1971; *Capcanele timpului*, București, 1972; *Les Dents de Chronos*, nouvelles, Paris, 1974; *Dinții lui Cronos*, București, 1975; *Les meilleures histoires de science-fiction roumaine présentées par Vladimir Colin*, Bruxelles, 1975; *Grifonul lui Ulise*, București, 1976; *Babel*, București, 1978 (Paris, 1982); *Timp cu călăreț și corb*, București, 1979; *Imposibila oază*. Proze fantastice, București, 1984; *Xele, motanul din stele*. O uluitoare aventură povestită pe îndelete în nouă capitole

complete, București, 1984; *Șase brățări pentru glezna*, București, 1987. Traduceri: Vl. Maiakovski, *Poemul lui Octomvrie*, București, 1945 (ed. II, 1949); P. P. Eršov, *Căluțul cocoșat*, București, 1948 (ed. II, 1954; ed. III, 1979); A. Culeșov, *Comuniștii*, București, 1950; *Antologia poeziei sovietice*, București, 1955; A. Verdet, *Pasărea și barajul*, București, 1958; P. Jean de Béranger, *Cântece alese*, București, 1958; Gh. Vitez, *Prepelita*, București, 1958; *Basmele popoarelor Asiei*, în colab. cu R. Maier, București, 1963; C. Tillier, *Unchiul meu Benjamin*, București, 1964; J. Verne, *Castelul din Carpați*, pref. de Vladimir Colin, București, 1967 (ed. II, 1980; altă ed., 1999); A. Gide, *Paludes. Prometeu rău înălțuit*, pref. de Vladimir Colin, București, 1969; *Un pic de neant*. Antologie a anticipației franceze contemporane, București, 1970; *Padișahul și vizirul*, în colab. cu V. Bageacu, 1971; G. Klein, *Planeta cu șapte măști*, pref. de Vladimir Colin, București, 1975; J. Brunner, *Răbdarea timpului*, în colab. cu J. Pascal, pref. de Vladimir Colin, București, 1981 (altă ed., 1994).

Lucian Pricop